

odbornika dr. Verstovška, ki nas je vodil v Gradcu do vseh merodajnih činitelj ter se sploh mnogo trudil za nas, za kar mu gre vsa čast in hvala! Zahtevali smo, da se pri odmeritvi draginjske doklade za leto 1917 a priori določi znesek 40.000 K za 3. krajevni razred, dosegli pa so žaliboče samo 10.000 K, to je znesek, ki se je zdaj pred par tedni razdelil med oženjene učitelje 3. krajevnega plačilnega razreda. To je sicer mali uspeh, a uspeli je vendar in svedoči jasno, da se pričinja rajati led, v katerega je bil vkovan 3. krajevni plačilni razred!

Dne 22. julija 1917 je štajerski Lehrerbund v svoji odborovi seji — ki so se je udeležili vsi štirje slovenski odborniki — soglasno sklenil, da zahteva vojno doklado v isti izmeri, kakor jo dobivajo državni uradniki. Zajedno se je sklenilo, da se do ugotovitve te zahteve opuste vse separatistične težnje, na pr. upoštevanje 3. krajevnega plačilnega razreda itd. Ker pa je tovariš Pavel Flerč z dobro utemeljeno vlogo Zvezi dokazal, da bi se napotila z uveljavljenjem sklepa štajerskega Lehrerbunda učiteljem 3. krajevnega razreda k stari krivici nova občutna krivica, je Zveza podatke tovariša Flerča natančno prer-trila, spopolnila in popravila ter razširila v spomenico, ki jo je izročila Lehrerbundu v upoštevanje ne kot separatistično željo Zveze, ampak z namenom, da se zabrani vsaka nova krivica in tako okrepi naša organizacija. Jedro te spomenice tvori zahteva, da se naj za prisojo vojne draginjske doklade jemlje za vse tri krajevne plačilne razrede kot enotni temelj osnovna plača 1. krajevnega plačilnega razreda.

Nadalje se je Zveza potegnila za učiteljske zakonske dvojice, katerih Lehrerbund v svoji spomenici na dež. odbor namenoma ni omenil, ker stoji na stališču, da naj dobi vsaka učiteljska oseba polno draginjsko doklado. Tega stališča pa ne priznava deželni odbor, kajti iz male notice v listnici uredništva Pädagogische Zeitschrift z dne 10. septembra 1917 je razvidno, da hoče dež. odbor pri učiteljskih zakonskih dvojicah dati možu celo doklado, ženi pa samo polovico doklade samskih učiteljev. V tej zadevi so se oglašili pri Zvezi zastopniki učiteljskih zakonskih dvojic sami povdarjajoč, da je napadeno tozadevno stališče Lehrerbunda prav tako kakor stališče dež. odbora. Da bi se pri učiteljskih zakonskih dvojicah štela oba kot omožena, oziroma oženjena z otroci, bi bilo nesmiselno in celo krivično, kajti potem bi se morali skupni otroci obeh dvakrat šteti! Neutemeljeno pa je tudi stališče dež. odbora, ki hoče ženi učiteljskih zakonskih dvojic dati samo pol doklade samcev, ko vendar ta žena svoje službeno mesto polno izpolnjuje in ne samo na pol! Vsi tedaj tega je Zveza izročila Lehrerbundu utemeljeno spomenico, da prisodi deželni odbor pri učiteljskih zakonskih dvojicah možu polno doklado oženjenih, ženi pa celo doklado samcev.

Iz teh podatkov je razvidno, da je štajerska učiteljska organizacija vedno na delu in človek bi mislil, da se tej organizaciji z vso vnmom pridružuje vse štajersko učiteljsko obeh narodnosti. Žal, da temu ni tako! Se vedno je mnogo učiteljev in učiteljic, posebno na slovenskih šolah, ki ne uvidevajo ali nočejo uvidevati koristi organizacije ter stoji separatistično ob strani. Ni jih pa sram, biti deležni dobrot in uspehov organizacije. Vsa učiteljska društva naj še enkrat poskusijo, da spravijo te izgubljene ovce pod okrilje organizacije. Ako pa tega zadnjega klika ne bodo slišali, jih bo treba smatrati kot rak-rano na našem učiteljskem telesu, ki jo bo treba izrezati z radikalnimi sredstvi tako med slovenskimi kakor med nemškimi učitelji. In ni dvoma, da bo učiteljska organizacija taka sredstva našla!

Veliko pa je tudi učiteljev in učiteljic, ki so člani organizacije samo na papirju, ne pa v dejanju. Ti papirnatni pseudo-člani dolgujejo že po več let svojo članarino domačemu učiteljskemu društvu ter so krivi, da so društvene blagajne prazne in ne morejo izpolniti svojih obveznosti napram osrednjim organizacijam, to je štajerski Zvezi in avstrijski jugoslovanski Zavezi.

Pribiti pa je treba tudi dejstvo, da so nekatera učiteljska društva sama kriva teh žalostnih razmer. Nekatera društva ne store zdaj v vojnem času prav ničesar! To stališče je bilo mogoče umestno v začetku vojne, a danes ne velja več! Ako so predsednik in drugi odborniki odsotni, naj se lotijo dela za učiteljsko organizacijo drugi tovariši in tovarišice. Posebno naj se potrudijo, da se priredi v najkrajšem času društveno zborovanje in da se plača vsa zaostala članarina. Skrbe pa naj tudi za to, da plača vse učiteljsko brez razločka določene % prispevke za učiteljski vojni pomožni sklad in sicer u-

čiteljstvo 1. kraj. plač. razreda 3%, 2. razreda 2% in 3. razreda 1% od vojne draginjske doklade za 1917 in njenega 50% poviška.

Prilodnjič enkrat objavimo v natančnem izkazu, kako so posamezna štajerska učiteljska društva poravnala svoje letne prispevke Zvezi in Zavezi. Že danes pa moramo izreči začudenje, da so nekatera društva vse svoje obveznosti na vse strani do pičice poravnala, druga pa dolgujejo za več let. In vendar razmere na slovenskem štajerskem niso toliko različne, da bi bil utemeljen tako velik razloček. Vederemo!

Učiteljsko društvo za ormoški okraj je po dolgem času zopet zborovalo v četrtek dne 2. avgusta 1917., v ormoški okoliški šoli. Skoraj polnoštevilna udeležba je jasno dokazala, da je še med nami tista smisel za organizacijo, po kateri se je naše društvo vedno odlikovalo. Navzočih je bilo 24 članov ter kot gosta tovarišici Zorka Trstenjakova (Hum) in Anica Hercogova (Središče). Upajmo, da jih pri prihodnjem zborovanju lahko pozdravimo kot redni članici našega društva. Razven šole na Rumču so bile zastopane vse šole v okraju.

Vse navzoče prisrčno pozdravi društveni predsednik tov. Rajšp ter se posebno tudi spominja tistih tovarišev, ki opravljajo vojaško službo. Vsem tem se odposljejo pismeni pozdravi. Nato se spomni smrti cesarja Franca Jožefa I., ki ga slavi posebno kot ustanovnika in graditelja novodobne šole. Končno poda vdanostno izjavo cesarju Karlu I. ter slovesno izjavlja, da hočemo tudi naprej v srcih v pouk in vzgojo nam izročene mladine negovati in krepiti ljubezen in zvestobo do naše lepe Avstrije in do prejšnje vladarske rodovine. Nadalje čestita tov. Kosiju povodom imenovanja ravnateljem ter tovarišem Robertu Košarju, Ivanu Najžerju, Adolfu Rosini in Ivanu Žolnirju k odlikovanjem, ki so si jih pridobili imenovani tovariši v zvestem izpolnjevanju vojaških dolžnosti.

Potem se prečitajo zapisnik zadnjega zborovanja z dne 4. marca 1915, ter zapisnika dveh odborovih sej.

Tov. predsednik poda nato poročilo o društvenem delovanju. Iz njega je bilo razvidno, da naše društvo ni spalo vkljub temu, da ni zborovalo dolgo časa, ampak je na tihem delovalo za dobrobit učiteljskega stanu.

Ravnatelj tov. Kosi poroča o učiteljevem delu in njega prizadevanju v službi za ljudsko prehrano. Šolska vodstva so postala uradne izdajalnice krušnih, sladkorinih in drugih kart. S tem se je učiteljsvu naprtlo zopet mnogo dela in truda in, ker se drži natančno svojih predpisov, tudi mnogo sovraštva med ljudstvom. Na podlagi raznih vprašanj si je hotel predavatelj ustvariti jasno sliko, kako se postopa po drugih šolah. Da se doseže povsod enotno postopanje in to na podlagi natančnih oblastvenih navodil, se odposlje deputacija obstoječa iz vseh šolskih voditeljev v okraju na c. kr. okrajno glavarstvo, ki naj predloži merodajnim činiteljem vse tozadevne želje pa tudi naše lastne aprovizacijske težnje.

Končno se je sklenilo, da začnemo zopet redno zborovati in se vrši prihodnje zborovanje po potrebi meseca novembra, na vsak način pa občni zbor v januarju 1918.

—iž.

Kranjske vesti.

—r— **Razpis učne službe.** V kranjskem šolskem okraju se v stalno nameščenje in sicer le za ženske učne moči razpisuje učno mesto na štiritrazredni ljudski šoli v Poljanah. Redno opremljene prošnje je predpisanim službenim potom vložiti pri c. kr. okrajnem šolskem svetu v Kranju do 10. novembra 1917. — Prosilke, ki v kranjski javni učiteljski službi še niso stalno nameščene, morajo z državnozdravniškim izpričevalom dokazati, da so telesno popolnoma sposobne za šolsko službo.

—r— **Iz c. kr. mestnega šolskega sveta ljubljanskega.** O redni seji c. kr. mestnega šolskega sveta, ki se je vršila v soboto, dne 29. septembra t. l. smo prejeli nastopno poročilo. Predsednik proglasi sklepčnost in otvori sejo. Zapisnikar oglašuje bistvene kurencije, ki se vzemo na znanje. Zapisnik zadnje izredne seje z dne 24. avgusta 1917 odobri se brez ugovora. Za razpisano službo stalnega učitelja na II. mestni deški šoli se predloži terno-predlog. Napram nameravanem stabiliziranju ljubljanskih dnevnih zavezišč, se zavzame stališče, o čemur je poročati c. kr. deželnemu šolskemu svetu. Prošnje za dovolitev daljših dopustov se predlože priporočilno c. kr. deželnemu šolskemu svetu. Poročilo o končni uredbi pouka na javnih mestnih ljudskih šolah

ob pričetku tekočega šolskega leta 1917-1918 se vzame na znanje. Sklene se c. kr. deželnemu šolskemu svetu priporočati, da se vse učiteljice, ki so doslej samostojno in brezplačno poučevale, za svoje delo honorirajo. — Poročilo o nadzoru vanju mestne trirazrednice na Karolinski zeni v šolskem letu 1916-1917 se vzame na znanje in se ima c. kr. deželnemu šolskemu svetu predložiti v končno odobrenje. Stalni učiteljci Kalinovi se pripozna VI. petletnica od 1. avgusta 1917. O napredovanju tukajšnjega učiteljstva na višje plačilne stopnje s 1. januarjem 1918 se c. kr. deželnemu šolskemu svetu predlože nasveti. — Odobri se nekaj internih nasvetov in pojasne se nekatera stavljena vprašanja, na kar predsednik zaključuje sejo.

—r— **Iz ljudskošolske službe.** Tovariša Antona Draščka, nadučitelja v Zalogu pri Ljubljani, ki je od izbruha vojne v vojaški službi, nadomešča letos Pavla Beličeva; v vojaški službi se nahajajočega učitelja Josipa Stojkoviča nadomešča v Borovnici suplenta Amalija Kredarjeva, dosedaj suplenta v Radomljah; mobiliziranega učitelja Vincenca Zaletela suplira v Postojni na ljudski šoli Ivanka Dolenčeva; obolelo učiteljico v Dol. Nemški vasi Karolino Kuchlerjevo nadomešča suplenta Albina Ahačičeva, obolelo Stanislavo Rogljevo, učiteljico v Boštanju pa suplenta Erna Turkova; za začasno učiteljico na ljudski šoli v Bojancih je imenovana Julija Maričeva, prej v Starem trgu; začasna učiteljica na Jesenicah na Gorenjskem je postala suplenta Silva Šušteršičeva; za suplento na ljudski šoli v Vipavi je imenovana Marija Lavrenčičeva; za začasno učiteljico v Budanjah je imenovana suplenta Marija Punčuhova; za suplente so imenovane: Ana Kodermannova na deklški šoli v Novem mestu, Ana Plevnikova, ki nadomešča zaradi študij na dopustu se nahajajočega učiteljico Antonijo Patisekovo v Dragatušu, Helena Kraigherjeva, ki nadomešča vpoklicanega učitelja Miroslava Sadarja v Postojni, učiteljska kandidatka Pavla Macarolova, ki suplira v Matenji vasi, za začasno učiteljico v Rovtjah je imenovana učiteljica na zasilni šoli v Zavrtaču, Frančiška Miklavčičeva pouk v Zavrtaču je poverjen odnotnemu duhovniku Ivanu Miklavčiču; za začasno učiteljico v Dobropolju je imenovana učiteljska kandidatka Gabriela Jakšetova; vpoklicanega učitelja Rudolfa Pečenika v Dobropolju suplira učit. kandidatka Berta Podbojeva, obolelega nadučitelja Ivana Lacknerja v Travi pa Josipa Rukljevca; dosedanja začasna učiteljica v Dobropolju Marija Mavrinova suplira v Dragi, Marija Trefaltova pa v Farivasi; obolelega učitelja na osemrazredni deški ljudski šoli v Spod. Šiški Franca Petriča nadomešča začasna učiteljica Ivanka Kalanova; kandidatka Matilda Dolenčeva je imenovana za suplento in voditeljico na enorazredni ljudski šoli na Jezeru ter se ji je poveril tudi pouk na Otoku; v vojaški službi se nahajajočega učitelja v Dražgošah Viktorja Kregarja suplira bivša učiteljica v Trnovem Alojzija Jegličeva; mobiliziranega nadučitelja Alojzija Liljo v Polšniku nadomešča Olga Doljakova; obolelo učiteljico Katarino Vilharjevo v St. Petru na Krasu nadomešča suplenta Pavlina Herbstova; učiteljski kandidatki Marija Jurmanova je imenovana za suplento na I. mestni deški ljudski šoli, Danica Lederhasova pa na nemški mestni deklški šoli v Ljubljani; obolelo učiteljico Heleno Sodjevo na Jesenicah nadomešča Alojzija Kunčičeva, Apolonijo Faturjevo v Mošnjah pa Ludmila Rapetova; za začasno učiteljico na ljudski šoli na Brdu je imenovana Alojzija Krsnikova; obolelo učiteljico Frančiško Trpinčevu v Blagovici nadomešča učit. kandidatka Marija Malenškova, Nežo Klan v Kuzelju pa Ivana Knapova; vpoklicanega učitelja Rudolfa Kneza v Šent Vidu pri Brdu suplira bivša suplenta na Rovih Ana Krsnikova, vpoklicanega učitelja na Rovih Albina Smoleta bivša suplenta pri Sv. Trojici Balbina Schnablova in vpoklicanega učitelja Kornelija Igliča pri Sv. Trojici pa absolvirana učit. kandidatka Marija Tomčeva.

Štajerske vesti.

—š— **Društvo »Selbsthilfe der Lehrerschaft Steiermarks«.** Dne 21. avgusta t. l. so pregledovalci računov Edvard Grill, Emanuel Sturm in Rudolf Wernbacher v hiši društvenega predsednika in blagajničarja Ivana Slane v Gaishornu izvršili pregled društvenih računov in društvenega imetja za čas od 20. avgusta 1916 do 19. avgusta 1917. Pregledovalci računov so se prepričali, da so obsežni računi v vseh delih popolnoma pravilni in da izkazano imetje tudi točno obstoja. V

zgoraj navedenem razdobju so znašali dohodki 27.555 K 23 vin., od tega na posmrtnih doneskih 18.041 K. Izdatki so znašali 19.388 K 15 vin., od teh posmrtni izdatki 15.650 K. Iz tega izhaja blagajniški preostanek 8167 K 08 vin. Ako k temu prištejemo blagajniški preostanek z dne 19. avgusta 1916 po 69.894 K 19 vin., je imelo društvo dne 21. avgusta 1917 imetja 78.061 K 27 vin. O dtega je 60.000 K naloženih v vojnih posojilih. — Novo društveno statistiko za leto 1917 razpošljemo članom v prihodnjih dneh.

Istrske vesti.

—i— **Učitelj brez stanovanja in hrane.** Iz Foškulina v Istri poročajo, da tjakaj došli učitelj Rubeša še vedno ni dobil ne stanovanja ne hrane. Tako hudo je v tej občini za hrano, da ljudje lakote umirajo. Šolo ljubijo, pa s težkim srcem zavračajo učitelja, katerega bi ob drugih prilikah z odprtimi rokami vsakdo sprejel pod svojo streho in povabil k svoji mizi.

Splošni vestnik.

Njegova ekscelenc gospod minister dr. Ivan vitez Žolger je podaril »Slovenski Matici«, katere ustanovnik je že davno, z ozirom na težavni položaj, ki se v njem nahaja društvo, znesek 100 kron z željo, da se »Slovenska Matica« nadalje ugodno razvija, in z zagotovilom, da je blagemu rodoljubu »nje nadaljni prospeh zelo pri srcu«. Slava!

Redni profesor slovenske filologije na graškem vseučilišču je postal dosednji izredni profesor dr. Rajko Nachtigall.

Darovi za učiteljski konvikt. Kmetška posojilnica ljubljanske okolice 50 K. Družba v Metliki po g. E. Ganglu 7 K. Tov. Ivan Kelc, nadučitelj v Novi Stiti 2 K 20 vin. kot posmrtnina Karlu Widru. Metliški učiteljski zbor od poviška vojne draginjske podpore 34 K in sicer so darovali: tov. Barle Konrad 5 K; tov. Breznik Mara 3 K; tov. Gabršček Marička 3 K; tov. Golja Cirila 3 K; tov. Vadjan Ljubica 5 K; tov. Zakrajšek Micica 5 K; gospa Morela Malči, soproga tovariša Leopolda Morele, ki že 3 leta brani domovino 5 K; tov. Barle Konrad namesto cvetja na gomilo ljubega Francita Kobau, slušatelja Franc Jožefove akademije 5 K.

— **Učiteljska tiskarna v počestčenje** Karla Widrovega spomina 20 K. Ljubljansko učiteljsvo namesto venca na grob Karlu Widru in sicer: Jakob Dimnik 10 K; Juraj Režek 2 K; Luka Jelenc 2 K; Jakob Furlan 2 K; Fran Galč 2 K; Avgust Pirc 1 K; Janko Likar 4 K; Fran Gärtner 2 K; Evgen Legat 4 K; Fran Skulj 2 K; Josip Ambrožič 1 K; Janez Levec 1 K; Fran Marolt 1 K; Alojzij Kecelj 2 K; Andrej Rapč 2 K; Josip Bezlaj 1 K; Anton Likozar 1 K; Fran Črnagoj 5 K. Živili darovalci in nasledniki! Bog plati!

Književnost.

Joža Lovrenčič: Deveta dežela. — Trst 1917. Izdala knjigarna J. Štoka. Tiskarna tiskarna »Edinost«. — Str. 96. — Človek z Lovrenčičeve »Devete dežele« v roki — ne ve, kam bi z njo: med pesmi, med pravljice, med sanje, med uganke? Čudna zmes vsega tega je ta knjiga od prve do zadnje strani. Ploha besed lije od začetka do konca, da ne vidiš in ne veš, kaj in kako in čemu! N. pr. Barva kakor žvižg. Iz ozadja se vijejo črne, sive kače in sičejo, oči jim žare ko brušeni demanti. Močna roka je zgrabila med nje in osinela: obnemogla se ne brani — celo telo so objele in ga k drevesu prižele... (Str. 25). Bukve košate... mi šumijo simfonijo korenin, debel, vej, listja, gnezd v vejah, solnca, pomladi, žejne suše, dežja, jeseni, vetrov, snega, zime, smrti. O! — Str. 46). Hrepenenje... pije svojo kri in mre. (Str. 47). Itd. Česa ta zbirka pesmi nima? Tega, česar je pesmi treba — čuvstva! Narejene so z razumom in z namenom, da naj imponujejo po svoji meglovitosti — vihravo in dolgovrstno vržene na papir, da v gostobesednosti, brezobličnosti ter v prisiljenih podobah in priveskih utone zdravo jedro pesniškega domisleka. (Str. 5, 10, 24, 45). Zato ni nič čudnega, ako te pušča knjiga hladnega. Morda utegne kdo misliti, da je le toliko genialnosti v njej, ki je ne umeje povprečni človek. Potem pa ni namenjena nam, ki smo potrebni zdrave dušne hrane, gorkih, dvigajočih verzov, plamenečih utrinkov duha in umljive besede o tem, kar vidi, čuti in misli pesnikova duša ob pogledih v zunanje in notranje človeško življenje, v snovanje, prenavljanje in ustvarjanje prirode — potem je knjiga naslovljena v deželo, ki krije njene tajnosti in zagonetke s svojim imenom. Tega menda noben pesnik ne zahteva od nas, da bi nam sivele lasje, zatopljenim v

Schüllerjevi ekstrakti za črnilo

dobro in poceni!

Tekoči ekstrakt št. 2 1 liter K 7-50 (za 10 do 20 lončkov črnila)

„Efensin“, specialni, črn, 1/2 kg K 12.— (za 30 lončkov črnila)

Ekstrakt za kovinsko črnilo — rdeč, zelen, moder, 1 steklenica 50 v (za četrt litra črnila)

„Efesin“ I., črn, 1 zavitek K 7-50, (za 1P litrov izvrstnega pisarniškega črnila)

Najpripravneje in najceneje dobavljenje dobrega črnila za šole.

Tovarna za črnilo Franc Schüller, Amstetten,

Austrijsko
Nizje

Schüllerjeve tovarniške izdelke priporoča
upravništvo vsem šolam najtopleje

skrivnosti njegovih vizij in oboroženim s povečevalnim steklom, ki je namenjeno — dušnemu očesu! Oprostite, ampak do sodnega dne ne doumejem, kako more biti Oki — človeških staršev otrok — kakor pravljica iz devete dežele — »da mi je dano jo doživeti...« (Str. 18). Koga ali kaj doživeti: ali otroka — ali pravljico — ali devoto deželo? In kako je mogoče eno ali drugo sploh doživeti?... Potemtakem ni nič čudnega, da tudi to, kar je lepega v knjigi, skoro brezledno izgine v čudovito zapletenem devetodeželnem vozlu, ki ga utegne razsekati le — pesnikov komentar! Take lepe stvari so: Slutnja (str. 11), Obol (str. 12), Pomladni motiv (str. 23), Zimska serenada (str. 43), Rezijan (str. 53), Goriške trte (str. 62). — Zadnji del knjige obsega »Deveta dežela« — po obliki dramatiška slika, a — žal — brez dramatiške vsebine. Glavna in temeljna njena pogrška je, da sin sam pred našimi očmi tega ne doživi, kar bi moral doživeti, da mora zaradi tega umreti. Življenje mu odgrinja le čarovnikova piščalka, kar je sicer jako enostavno, toda življenje to ni. Celo sokolov drobn list nam ne pove, kaj je sina pognalo v smrt. Nesrečna mati prebere list, ne pove, kaj je v njem, ampak kratkoma jo javi, da »kedor je videl in doznal je vse, mu ni več do življenja in umrl!« — Tako bagatelna in pavšalna rešitev tragedije mladega, vse upe zbujajočega življenja osupne vse osebo, zbrano ob materi, da so vsi »kakor okameneli«. In z njimi vred še marsikdo cenjenih bralcev!

E. Gangl.
Andrej Rapč: Mladini. VI. zvezek s 6 slikami. Pisanice. — Str. 100. Iz-

dalo in založilo »Društvo za zgradbo Učiteljskega konvikta«. Natisnila Učiteljska tiskarna v Ljubljani. — Andrej Rapč je povil v VI. zvezku svojih zbranih spisov za mladino lep venček ljubkih svojih pesemc. Naš dobri Andrej! »Mir božji v tvojih mladih dušah, lepota ti v nedolžnih je oči, akacij cvet na tvojih licih, dokler nedolžnost je vrtnar ti srčnih leh...« Tako lapidarno karakterizuje pesnik naš mladi svet, ko gleda nanj, od njega neopažen, saj se le takrat pokaže mladina v vsej svoji razigrani preprostosti in nepotvorjeni prirodnosti, kadar neovirano živi sama sebi — kot lepa misel v vedri glavi, kot sladko, uresničenja gotovo upanje v radosti polnem srcu. Kdor gleda s temnimi, zlo in razuzdanost išočimi očmi v kipeče, nikoli mirujoče mlado življenje — oni ne vidi v njem nobene lepote, nego vedno preteče dviga kazalec, češ, take in enake morale vas učim, vi pa ste kakor kozli in garjeve ovce! V pesnikovem srcu mora mladost živeti naprej, njegova dozorlost mora umeti in soditi njeno lepoto, in iz te lepote vre v njegovo čuvstvo iskrenost in toplota, ki se potem spontano prelje v jasno besedo njegovega srca, pesem imenovano! Tako poje našemu Andreju pesmi pričev v lozi, roža na vrtu, ledeni cvet na oknu, skrat in zajček, pastirček in kravica, slana in rosa, otrokova smrt in materin grob... In še toliko drugih živih in nežnih stvari: kamor plane pesnikovo čuvstvo — hipoma, nepričakovano, tamkaj dobi moči življenja vsaka stvar, ki ji je potem odmev, izraz, položaj, namen in smoter razodet v pesnikovi besedi. Tako živi v tej njegovi besedi ves svet od zemlje do

neba v takih oblikah, namerah in smereh, ki jim črta konture otrokova duša, dvigana z radoznalostjo in fantazijo, razvnamana z drznimi poleti in razmahi, primitivna v zaključkih, naivna v iskanju vzročnosti — humorist, satirik, učenjak, preprostež, bahač, veseljak in mila Jera — vse v enem mehu in iz enega rokava. In ko dobi otrok knjigo v roke — bere, bere, se smeje, prikimava, zanikuje, se jezi, ugiblje, stisne pest, pogoltno solzo: v svoji knjigi bere o samem sebi, zato živi z vsako besedo, ker je odjek njegove duše. In ko položi knjigo iz rok, reče tako prepričevalno, kakor ne more nihče drugi razen otroka: »Res je! Lepo je!« Da, celo takrat je lepo, ko bere o umrli mamici lepo, prelepo pesemico! In čemu bi prikrival? Ali ni morda tudi nam pri srcu domače in ugodno, ko nam pesnikova beseda iznova odpira poglede v dobo nazaj, odkoder nas je tisočera bolest, odpoved, zmota in prevara vrgla v vrtnec jasnega življenja? Pesnikova beseda, ki jo umeje otroško srce — zdi se mi, da bi jo še kamen umel! — Čestitke godovnice Rapču niso uspele. Polovico manj, v ostali polovici več — pa bi bilo dobro. Z ozirom na stotero takih potreb so dobrodošli tudi taki verzji, toda v taki zbirki ne rabimo prazne slame! Kar je na zadnji strani popravljenega glede predloga ž, ne velja; prav je tako, kakor je natisnjeno v knjigi.

E. Gangl.

Izdajatelj in odgovorni urednik:

Radivoj Korene.

Last in založba »Zaveze avstrijskega

jugoslovanskega učiteljstva».

Tiska »Učiteljska tiskarna« v Ljubljani.

Prihodnja številka »Učiteljskega Tovarisa« izide dne 2. nov. 1917.

Naš denarni zavod.

Geslo: Kar plodono naložim, v pomoč la sebi podarim.

Hranilnica in posojilnica »Učiteljskega konvikta« v Ljubljani

registrirana zadruga z omejenim jamstvom.

Promet do 31. avgusta 1917 K 151.721-19

Uradne ure: Vsak četrtek in vsako soboto od 1/2. do 1/2. ure popoldne.

Knjigoveznica

Anton Janežič

Ljubljana

Florijanska ulica 14

se priporoča sl. šolskim vodstvom in gg. učiteljem za izvrševanje vseh v knjigoveško stroko spadajočih del.

Največja slovenska hranilnica!

MESTNA HRANILNICA LJUBLJANSKA
Ljubljana, Prešernova ulica št. 3.

je imela vlog koncem leta 1916 K 55,000.000.—
hipotečnih in občinskih posojil „ 30,600.000.—
rezervnega zaklada „ 1,500.000.—

Sprejema vloge vsak delavnik in jih obrestuje najvišje po

4%

večje in nestalne vloge pa po dogovoru.

Hranilnica je pupilarno varna in stoji pod kontrolo

c. kr. deželne vlade.

Za varčevanje ima vpeljane lične domače hranilnike.

Posoja na zemljišča in poslopja na Kranjskem proti 5%,
izven Kranjske pa proti 5 1/4% obrestim in proti najmanj 1%
oziroma 1/4% odplačevanju na dolg.

V podpiranje trgovcev in obrtnikov ima ustanovljeno

Kreditno društvo.

Ali ste že pridobili mladinskemu listu
»Zvonček« novega naročnika?

Velecenj. učiteljstvo opozarjamo na zbirko pesmi, ki so izšle v »Učiteljski tiskarni«. To je lepa Engelbert Ganglova knjiga

„Moje obzorje“,

ki se dobiva po vseh knjigarnah, kakor tudi v »Učiteljski tiskarni«. Cena lično vezani knjigi je 3 K. Po pošti 20 h več.

Naj bi ne bilo učiteljice in ne učitelja, ki bi ne imel v svoji knjižnici te lepe knjige.

Ali ste že član društva Jubilejska samopomoč?

Društveniki so lahko učitelji, njihove žene in učiteljice po Kranjskem, Štajerskem, Primorskem in Koroškem. V društvo se sprejemajo le oni, ki se niso stari nad 45 let.

Pri pristopu v društvo se plača pristopnina, ki se ravna po starostnih letih in sicer do 25 let 2 K 50 h, od 25 do 30 let 5 K, od 30 do 35 let 10 K, od 35 do 40 let 15 K, od 40 do 45 let 20 K; poleg tega še 2 K za prvi smrtni slučaj, 2 K letnine, 1 K vpisnine, 30 h upravnine in 20 h poštne.

Letno se plačuje 30 h upravnine in 2 K za rezervni fond, ki je znašal koncem XII. upravne dobe 8052 K 99 h.

Po društvenikovi smrti izplača načelnštvo takoj zakonitim dedičem tolikokrat po 2 K, kolikor je društvenikov (sedaj 250). Po smrti društvenika plačajo drugi društveniki po 2 K za nadaljni slučaj smrti.

Vsa pojasnila glede pristopa v društvo daje predsednik

IVAN SCHMEIDEK, učitelj v Krtini, p. Dob.